

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	11XCdo/1/2016
Identifikačné číslo spisu:	4312216562
Dátum vydania rozhodnutia:	07.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4312216562.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO : 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO : 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12C 106/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 08. septembra 2015, sp. zn. 1Co 98/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra uznesením z 09. októbra 2014, č. k. 12C 106/2013 - 72, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 Eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici, uznesením z 08. septembra 2015, sp. zn. 1Co 98/2015, napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. a dodal, že jeho odôvodnenie zodpovedá a vyhovuje požiadavke dostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia, nakoľko prvostupňový súd uviedol, z akého dôvodu poplatkovú povinnosť uložil, v akej výške a podľa akej položky. Krajský súd sa stotožnil s napadnutým rozhodnutím o poplatkovej povinnosti majúc za to, že procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý k nemu viedol, bol správny. Podľa súdu je nepochybné, že žalobkyňa využila svoje právo podať riadny opravný prostriedok, s čím sa spája vznik poplatkovej povinnosti na strane poplatníka, t.j. toho, kto odvolanie podal. Odvolací súd sa nestotožnil so stanoviskom odvolateľky k aplikácii prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. upravujúceho určovanie poplatkovej povinnosti v konaniach začatých do 30. septembra 2012, keď

odvolanie ako úkon bolo navrhnuté po tomto dátume, preto bola aplikácia právnej úpravy zákona účinného v čase vzniku poplatkovej povinnosti (teda v čase podania odvolania) zo strany okresného súdu správna.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, ktorá žiadala rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť a pre prípad úspešnosti žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnila tým, že jej postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), ktorá vada mala spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení práva dovolateľky na súdnu ochranu zaručenú v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože jej súd uložil poplatkovú povinnosť tam, kde ju nemala.

Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 180/2014, 3 Cdo 275/2014, 3 Cdo 333/2014, 3 Cdo 374/2014, 3 Cdo 428/2014, 4 Cdo 266/2014, 4 Cdo 363/2014, 4 Cdo 391/2014, 4 Cdo 402/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobkyne je podľa § 239 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom od 1. januára 2015 vylúčená (keďže predmetom konania je súdny poplatok) a v konaní nebola preukázaná vada podľa § 237 ods. 1 O.s.p., najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že v dovolacom konaní jej žiadne nevznikli a táto si ich ani neuplatňovala.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.